

იუბილე

ეს ჩემს თავზე რა მოსულა? სადა ვარ?
სიზმარია, თუ საზიმრო ზღაპარი?
ღარიბ-ღატაკს და ბნელში მყოფს აქამდე,
ვინ ამინთო ამ ბოლო დროს ლამპარი?

ყენივით შემასკუპეს მაღლობზე,
მის წინ დადგა თითქმის მთელი ქვეყანა;
მილოცავენ და მადლს მიხდიან... და რისთვის?
რა მიმიძღვის სამსახური მისთანა?

ქალი, კაცი, ერი, ბერი, ბავშვები,
გაურჩევლად ტომისა და წოდების,
აქ არიან, რომ გამიქრონ მიზეზი
ჩემი ტანჯვის და ჩემი ცეცხლმოდების!..

მაგრამ მე კი, რომ ვგონივართ, ის არ ვარ!..
სხვა იქნება მომავალი ის გმირი!..
მე უბრალო მიზეზი ვარ დღეის-დღის,
იმ მომავლის აჩრდილი რამ და პირი!

ჩემს სუსტ შრომას ეს აჭარბებს ყოველი!..
საამისო, აბა, რა მომიცია?
ეს ეკუთვნის ყოლიფერი მომავალს
და მისი არის რეპეტიცია!

მაშ, ამნაირ ხალხის აღფრთოვანებას
შევუერთებ დღეს ჩემს სურვილს, გულისთქმას:
ნვაშა! ვაშა, სათაყვანო მომავალს!ნ
ამ-თავითვე წარვუგზავნი ჩემს სუსტ ხმას!..

1908 წ.